

A BUNKÓ

Sok olyan nagy ember van, akit ezinte csak művésznevén ismer az egész világ. / Lásd Mark Twain, Pelé, P. Howard stb./ Egyesek maguk veszik fel az ilyen neveket, másokra ráragad innen-onnan.

Bemutatom nektek most egy - a karonkon tanuló - „művész” alkotását. Sajnos a mű készítőjét nem ismerem, de magamban a BUNKÓ nevet adtam neki. Először néhány szó a „mű” feltételezett keletkezéséről. Bunkónk be szabadulhatott a rajzterembe, amely a szép-új „J” épület harmadik emeletén található. Persze rögtön észre vette azt, amit közönséges halandó sosem látna meg: kevés a díszítés a falakon. Nos, gondolom sokáig nézegette a terem egyik gyönyörű fehér - ámbár éppen ezért egyhangú - oszlopát, majd elkapta az ihlet, és dolgozni kezdett. Néhány idézet e szép műből: PIRAMIS, LGT, HOBO, EDDA, FTC, INTER, ANYÁM, BASZ...stb.

Ezek persze csak az első szárnypróbálgatások. Lehet, hogy a jövő héten új vésőkészletével /amit erre az alkalomra vesz/ relief-eket készít a rajztáblák nyomasztóan sík felületébe, ugyanezt téve a tantermi padokkal is.

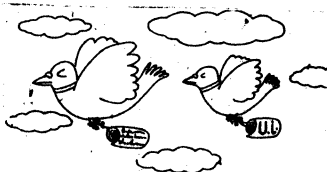
Persze a hagyományos stíluson kívül új dolgokkal is lehetne próbálkozni. Gondoljunk csak arra, ha mondjuk a J 209 terem egy székét a folyosóról belevágjuk a J 210 valamelyik ablakába, mily érdekes hangjelenség közepette bontakozik ki egy új kép az ablaktábla maradványából! /Nem beszélve arról, hogy rögtön be is lenne keretelve./

De mielőtt idáig eljutna fejlődésében BUNKÓ-nk, érdemes lenne valamilyen „jutalomban” részesíteni. Persze ehhez az kellene, hogy az a két első tankör, amely március 17-én ott rajzolt a teremben, /ekkor fedezték fel ugyanis a feliratokat a falon/ körbe nézzen, hogy ki is lehetett az illető. Gondolom nem ártana egy ilyen kutatómunkához egy kis állami segítség sem.

A 463-as és a 464-es tankör öt héten keresztül dolgozott abban a teremben, de ilyen firkálmányra senki sem vetemedett. Persze akkor minden vadonat új volt, hogy is mertük volna megrongálni. Az idő azonban múlik, és ha nem állítjuk le az ilyen „alkotó kedvű” gyerekek működését, két év múlva már mindenki ismét szűk családi körben, három gyűrődéskán, hasrafekve rajzolhat a padlón. /Ha még lesz ereje az egyetemi romeltakarítás után./

Szeretnénk az ügy fejleményeiről mihamarabb értesülni a Köz hír hasábjain. /A 463-as tankör művészetkedvelő kollektívája./

Szentgyörgyi György
463. tk.

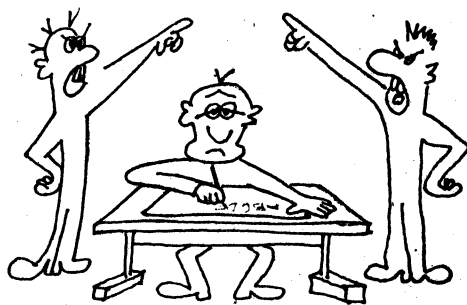

A KISZ ELFOGADTA...

De azért ez túlzás. Lehet, hogy én vagyok a legügyetlenebb rajzoló, de én bent maradtam esténként és ma /csütörtökön/ az utolsó negyedórán négyen dolgoztak nekem! Igaz, hogy mi voltunk az első társaság, de ez a tíz nap valahogy kevés volt a három feladatra. Az eddigi rajzok /szerkesztés, másolás/ otthoni feladatok voltak, itt pedig nagyszerű rajzasztalokon dolgozhattunk, mégis túlzottnak érezzük ezt a feladatmennyiséget. Elkészítettük - többnyire - de nagyon fárasztó volt. Talán ha a beadási határidő meghosszabbodhatna, normális tempóban lehetne rajzolni. És ha minden gyakorlatvezető ugyanolyan követelményeket támasztana, nem egymással szöges ellentétben álló instrukciókat adnának, nem lennének ilyen össze-vissza kapartak, rádióztok, maszatoltok a rajzaink.

A közepes tehetségű rajzolóknak nevében:

Perjési Tamás 191. tk.

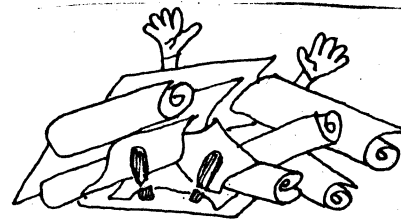

A 191. és a 192. tk intenzív gyakorlata...

VÁLTOZÁS AZ EB ÉLÉN

Szandtner Iván, az EB titkára, megbízást kapott a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztályának vezetésére.

A választásokig az EB Bulla Miklóst, az Építőmérnöki Kar eddigi titkárát bizta meg az EB-titkári teendők ellátásával.

... és a vége

Snortolj Tömeg

Sieljünk!

Kár lenne eme sport előnyeit ecsétegetnem. Elég az hozzá, hogy jó levegőn, valóban tömegméretekben művelhető.

Lássuk mi szükséges hozzá:

sícipő	2 000 Ft
síléc	3 000 Ft
síkötés	2 000 Ft
síbot	400 Ft
	7 400 Ft

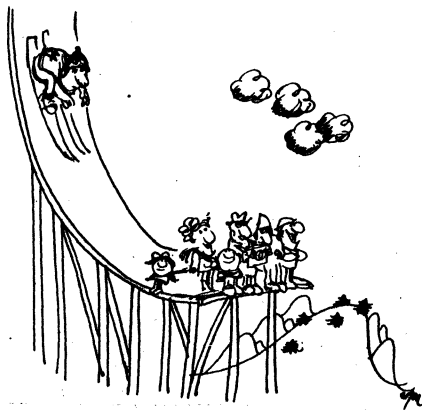
ezen kívül

síruha	1 400 Ft
síszemüveg	200 Ft
síkesztyű	300 Ft

összesen: 9 300 Ft.

Nem említve a lesikláshoz szükséges egyéb apróságokat: kantni-/élgyalu/, vax, sígumi, cipőtartó, kerezteződésgátló, automata fékező, stb. Ezek inkább a megszállottak és a pénzesebbek eszköztárába valók. Nos ez még csak az anyagi oldala. Hó és hegy nélkül semmire sem megyünk vele. Hazánk mindkettőnek híján van. A síelésnek ehhez a fajtájához bizony sílift is kell. Ezen kívül még sok minden, de ezek nem annyira elengedhetetlenek./szállás, étterem, közlekedési eszközök, stb./ Járulékos költségek: síoktatás, síszerelés, és ami még egy-két szót / Ft-ot/ megér, utazási költség.

Nálunk a lesikló pálya kevés és rövid, kevés a lift, és az összes egyéb. Most egyesek száltárják a karjukat.... Nos, ez többet rangúan nem jogos. Egyrészt, ha ez valóban „ügye” lenne az erdőgazdaságoknak, a sport és tömegszervezeteknek, egyéb tulajdonosoknak, birtokosoknak, akiké a terület, s akik i l y e n k o r „természetvédenek”, „nem látnak benne fantáziát”, érted: busás hasznót. Például a Mátrában vagy a Börzsönyben igen jól lehetne a méregdrága sífőlszerelést hasznosítani. Sajnos, ez olyan emberektől függ, akik esetleg jóindulattal viseltetnek eme sport iránt, és megfelelő pozícióban vannak. Így lehet a felvonók üzemeltetését kiegészíteni, mert így jóformán csak a kezelő/k/nek a bérért „hossa be”. S ez csak az üzembentartás. Az építés a föntiekén kívül még a felvonó árát is igényli, s ezt előteremtteni, központi /legalább elvi/ irányítás mellett lehet csak. Ellenkező esetben a lehetőségek elaprózódnak, elvesznek, kiadatlanok maradnak.

Másik szempont az, hogy nem csak a lesiklás űzhető tömegsport jelleggel, hanem a sífutás is. / A síugrart nem számíthatjuk a tömegsportok közé. / Összehasonlításképp a sífutás „beruházásigénye”:

sícipő	300.-Ft
síléc	900.-Ft
síkötés	80.-Ft
síbot	300.-Ft
	1580.-Ft

ezen kívül

síruha	500.-Ft
síszemüveg	200.-Ft
kesztyű	200.-Ft

összesen: 2480.-Ft

Természetesen, az apróságok itt is számítanak, de így is aránytalanul olcsóbban tudunk sportolni. Valamivel kevésbé egyoldalúan veszi igénybe a szervezetet. Ezenkívül nem szükséges 30-centiméteres havat várni, elég a 2-5 cm-es hó. Nincs szükség nagy hegyoldalra, sík, vagy kevésbé lankás terepen űzhető. Így „rögtön a ház mellett” már lehet síelni, tehát az utazási költség is jóval kisebb.

Összefoglalva: a magyarországi adottságoknak ez felel meg a legjobban, mégis „mostohagyerek”. - Miért is? Egyak oldalon a kereskedelem abszolút következtelensége, abszurd gazdasági intézkedései, stb. Másik oldalon a sportpropaganda figyelmetlensége. Szemléltetésképpen egy történet a Bajcsy-Zsilinszky u.-i sportáruházból:

- Sífutóléc van?
- Igen, de csak 170-180 cm-es.
- Nekem 210-es kellene...
- Az nincs, de nem is lesz. Vegye meg ezt, jó lesz ez is, és most

100 Ft-ba kerül... / Dícséretre méltó üzleti érzéssel próbálja eladni az árut. / Nézze, ennek az árát most leongedtük, egyébként 400 Ft. Sajnos, nem veszik ezt a léceket, úgyhogy kénytelenek voltunk ezt tenni, így most hármassával viszik...

- Volna egy-két kérdésem... / A kisördög megmozdult bennem. / Van sífutókötés?

- Nincs! Talán három éve még volt a Nyugati pu.-ral szemben, de mostanában egyáltalán, és nem is valószínű, hogy kapunk.

- És sífutócipő?
- Áhhh,...
- Sífutóbot?
- Nincs.

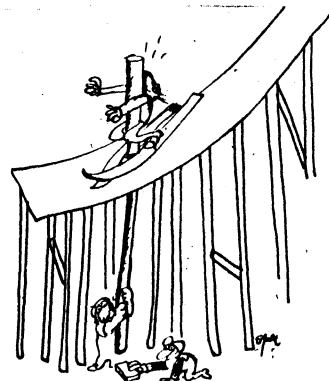
- Na, látja? Ezért kellett leértékelni 400 Ft-ról 100-ra a lécek árát. Nem beszélve arról, hogy ezek a falécek idejét múltak, a technika régen meghaladta őket. Már a szocialista országokban is kapható jó minőségű műanyag lécek.

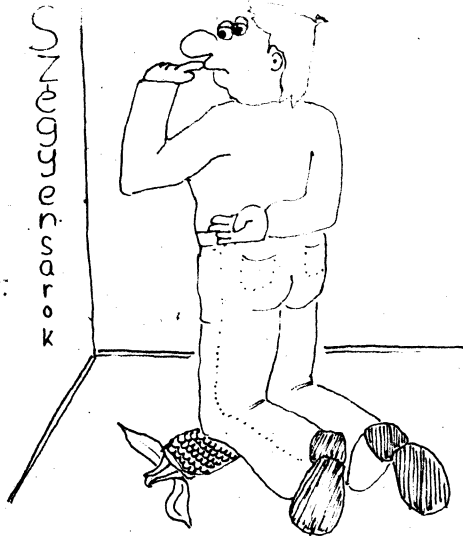
Más gondolatmenetet követve, ha én megveszem az önk 100 Ft-os léceket, tulajdonképpen arra „kényszerítenek”, hogy síkötésért, cipőért sívaxért pl. Csehszlovákiába utazzak, és ott valutáért vegyem meg ezeket. Ami elvileg a hazai devizasabályok és / jelen példával élve / a Csehszlovák vámsabályok megszegését jelenti. Valamint, időt és utazási költséget még rá kell áldoznom. Ilyen fényben tehát az árengedmény nemhogy nem hat meg, hanem ellenkezőleg...

Egy másik történet a SKÁLA-ból: Itt a sors ezesezélyei folytán 140 és 150 cm-es sífutóbotok kaphatók. Az eladó / nem tanuló! / nézegeti a botok végét és így szól a kollégájának:

- Te, nézd! Hibás botok. A végük el van görbülve!

Szóval, szakértelem híján vagyunk. Minden valószínűség szerint az sem ért hozzá, aki az üzleteket köti, illetve / nem várjuk el azt, hogy mindenki mindenhez értsen / nem kérdezi meg a hozzáértőt.

Kopog

Mármint a szemem, Renyhe zsigereim hajtanak, kényszerítenek valami eheto felé: finomszagú-zsömleformaropogósjófalat-ebédem felé. Mire kimondom, hogy: -Kérek szépen egy zsemlét és egy... -, a kedves kis büféslány már föltor-nyozza elém mind a két körözöttes zsemlét és a pohár tejet. Éhesen szétszórom a földre az összes aprópénzemet / lehetőleg a pult alá is guruljon egy diósgyöri acéltizes /, és felmarkolva a tápot a büféasztalhoz szeretnék húzódni. Sajnos az kudarcot vall. Már így is sokan a tenyerükből esznek / milyen szelídek /, így bukom ki az előtérbe, majd acélos tekintettel és kemény szívvel feltépem / magamra öntöm / a tejet. Zsömle ropog, gyomrom korog és a tárgyak árnyéka elveszti vad vörös színét. Csendes morranások, loccsanások, éhem csillapodik; megnyugszom.

De jaj, milyen vétek, szegény fejem, rámkialt a portás: ne ott egyen, nézzen maga alá, mit csinált oda! Való igaz, én még asztalnál is nehezen eszem késsel-villával, hát még így, akár a málhás ló, kezemben szatyor és kaja, nem fázunk, de éhezünk, portás szavával átlöve oldalunk. Tény: alattam disznóól. Mentség: nincs, azaz, hogyha már ilyen klassz kis büféfénk van, és egy asztalnál nem fér el az éhes tömeg, akkor igenis, ki az aulába. Még egy-két asztal, és az is lehet, hogy a morzsa nem a földre hull!

Történt mindez a J épületben, '80 márciusában.

Hamza István

Kiskarácsony-nagykarácsony
Kisült-e már 'kondenzátor'?

A Kari KISZ Vezetőség által megbízott fegyelmi bizottság kivizsgálta a kari táborból igazolatlanul távolmaradók hiányzásának okát és alábbi döntéseket hozta.

- Legény András /Családi probléma/
- Sallai László /Nem értesítették/
- Feil Béla /Kari sítáborban volt/
- Kirilly Kálmán ..
- Hamza István /Helyettesítették/
- Sándor Tibor ..
- Paiger István ..
- Bischoff István /Vizsgázott/

Ezen hallgatók önhibájukon kívül nem tudtak megjelenni vagy azt előre közölték és gondoskodtak helyettesről, ezért felmentésük indokolt

- Takács Csaba
- Nánási István dorgálásban
- Vasas Mihály
- Gulyás József
- Gayer Péter
- Réti Péter és
- Kári János szigorú megrovásban részesültek, kötelességük elmulasztása miatt.

Az alábbi tankörök még most sem fizették be a KOZHÍR árát! 191, 194, 281, 286, 287, 289, 375. Ez utóbbi el sem viszi az újságokat. / Érdeklődésüket ezúton is köszönjük! /. A 191. és a 196. tk. pedig notóriusan késve hordja termékünket.

Március 18-án zajlott le az évfolyam KISZ-vezetősége által szervezett alkotmány-vetélkedő, melyen az alábbi eredmény született:

1. 283. tk. / Held Imre, Borsi Zoltán, Hámori László / 51 p.
2. 284. tk. 41 p.
3. 281. tk. 34 p.
4. 282. tk. 31 p.

Az 5-ös és a 6-os tankör sajnos nem tüntette ki részvételével a versenyt. Gratulálunk a győzteseknek / és köszönet a szervezőknek: Stukovazky Zsolt-nak, Kirilly Kálmánnak és Csékő Gábornak /!

ÜDÜLÉS!!!!!!

A KILIÁNTELEPI és VERŐCEMAROSI express üdültáborokba előzetes jelentkezéseket gyűjtünk a KISZ Bizottságon / K I. 51. / április 8-ig.

Turnusok:

Kiliántelep	VIII. 10-16.
	VIII. 17-23.
Verőcemasos	VII. 13-19.
	VII. 20-26.
	VII. 27.-VIII.2.
	VIII. 3-9.
	VIII. 10-16.
	VIII. 17-23.
Kiliántelep	VII. 13-19.
/ Házaspári /	VII. 20-26.
	VIII. 10-16.
	VIII. 17-23.

A turnusok egy hetesek, áruk teljes ellátással: 250 ft.

VÁGÁNY
ÚT

TÉR
KÖZ

SEBESSÉG
LÉPCSŐ

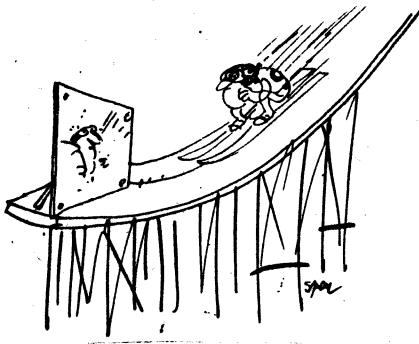
11. 27.
Bácskai
Tamás
az MNB
ügyvezető
igazgatója
tart
előadást

- Mi az, hogy elefánt?
- ???
- Egér információs rendszerrel.
- Mi az hogy információs rendszer?
- Végy egy luftbalmot, fújd fel szép nagyra, majd hámozd meg!

BUDAPEST
UNIVERSITÁS
FACULTAS
TRANSPORTA
POLYTECHNICA
1782
KÖZHÍR

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE
Felelős kiadó: BULLA MIKLÓS
Felelős szerk.: HAMZA ISTVÁN
Főszerkesztő: SZABÓ LÁSZLÓ
KÉSZÍTETTÉK: Balogh Imre, Cserkúti György, Hattyka-Varga Attila, Tarján Frigyes, Paukovics István

Készült a BME sokszorosító üzemében, a számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR

SZEPLŐS VE....

Nemrég láthattuk Kolozsvári Grandpierre Emil novellájának TV-film változatát. A Rádióújságban megjelent hírverés ritka élményt sejtetett:

„Szeplős Veronikának nem az arca szeplős. És nem is a felső teste. Sőt, az alsó teste is szeplőtelen. Szeplős Veronikának a lelke szeplős. Azért állítom ezt ilyen biztosan, mert láttam. Nem a lelkét - a testét. És látni fogják azok is, akik kíváncsiak Szeplős Veronika történetére. Meggyőződhetnek arról is, hogy Ottília teste sem szeplős, hanem gyöngyház-rózsaszín simaságú. Mit láthatnak még? Egy különös gyilkossági kísérletet, késsel, fejszével és több palackkal.

Ez az alig félórás történet annyi fordulatot tartalmaz, hogy csak a jó idegzetű, a n e v e t é s t ő l sem visszariadó nézőknek küldöm szeretettel ezt a meghívást a képernyő elé; akik kímélő életmódot folytatnak, ne kísértsek nyugalmukat a film megtekintésével...”

- Na végre egy kis pornó! - kiáltottak fel a sportág bajnokai.

- Végre valami humor! - mondták a 30-40 évesek.

- Hála Istennek! Szerdán is lesz krimi! - sóhajtottak fel a szociális otthon lakói.

Az eredmény már ismert. A legenyhébb vélemények is valamiféle kalapot emlegettek. Az viszont igaz: gondolatébresztő filmet láthattunk ama szerda este. Nekem például régi népi igazságok jutottak eszembe: „Nem mind arany, ami fénylik”. Vagy: „Ündícséret bűdös”. Mert mit ígért a film egyik elkövetője? Izgalmat? Azt hiszem, egy agyvérzéses nyugdíjashoz sem kellett orvost hívni. A 30-40 körüliek is csalódtak: nem fogták a hasukat a nevetéstől. A szexkedvelőknek sem ... Szóval ők is hiába reménykedtek.

Egy dologban volt igaza Palásthy Györgynek / aki a fent említett kedvcsinálást megalkotta - és azon kevesek egyike, akiknek a film örömet szerzett /: „akik kímélő életmódot folytatnak, ne kísértsek nyugalmukat a film megtekintésével...”

A TV-nek pedig gratulálok: az utóbbi évek legsikeresebb blöffjét mondhatja magáénak.

Ladies and gentlemen közönség ≠ közönségesség

Szinte körül sem mertem pillantani. A bal oldalamon ülő középkorú hölgy csillogó lurex-nagyestélyije szinte elkápráztatott. Mögöttem egy szmokingos úriember vezette előkelően túllfüggöny-szerű estélyibe öltözött feleségét. Az előttem helyet foglaló néni minden használható testrészén súlyos aranyékszerek csilingéltek.

Egyezőval, az előkelő közönséget arisztokratikus elegancia jellemezte. Pedig ez csak egy egyszerű szerda este volt. Így kezdődött az Operaház március 19-i előadása, amikor Sztravinszkij: Tűzmadár, Richard Strauss: „Ez lenne a halál”, és Sztravinszkij: Tavaszünnepek c. műveit láthatta a közönség Maurice Béjart felejthetetlen koreográfiájában. Az est hőse kétségkívül Keveházi Gábor volt, csodálatos tánca még a fiatalbakkal is megszeretteti a balett műfaját, ami igazán nagy szó a mai fiatalság Piramis-nyomorította érzelmi világában. A táncosok elegáns, könnyed, természetes mozdulatai méltán vívták ki az ugyancsak elegáns, ám /mint ez később kiderült/ igen kultúrálatlan közönség tetszését.

Amint az utolsó felvonás záróképe után legördült a függöny és az igazán elragadtatott közönség viharos tapsba kezdett, hogy ezzel megjutalmazza a szép előadást, legalább 20-25 elegáns, úriás öltözötű élemedett hölgy és úr, köztük az előttem ülő, karácsonyfára emlékeztető, arannyal lesúlyozott néni is váratlanul talpra ugrott és vad vágtaiba kezdett a ruhatár felé, mit sem törődve a színpadon hajlongó, fáradtan és boldogan lihegő izzadt színészekkel, valamint a közönségnek azzal a részével, akik a helyükön ülve, tapssal fejezték ki elismerésüket a jól sikerült balettért. Nehogy szegény műkedvelők öt perccel később érjenek haza! Hogy a táncosok netalántán megérdemelnek valamilyen tetszésnyilvánítást a három órányi kemény, izzasztó, nehéz táncért - ez talán eszükbe sem jutott.

Tisztelt műértő budapesti közönség! A csillogó ruhákon, aranyon, ezüstön, parókán, festéken, hajlakon kívül nem ártana egy kis jómodort is összekaparni - ha van honnan!

Más esetben az történik, hogy „kapcsolt áru”-ként kerül az üzletekbe a síholmi egy-egy különálló darabja. / Ezért is akarják eladhatatlan áron értékesíteni, ami általában nem sikerül és ezért - különlegesnek tűnő logikai - az egészel nem foglalkoznak többet. / Menthetetlenül az „eladhatatlan” kategóriába sorolják.

A kereskedelem jelentős profitforrásnak tekinti a sportszereket. Az utóbbiak következménye az, hogy a BAV boltjaiban is olyan magasak az árak, hogy még éri külföldön megvenni a síholmit, még külföldön jól síelni s utána itthon, használtan eladva is jókora haszon úti az illető / és természetesen a BAV / markát.

A BAV üzlettel kapcsolatban megemlíteném, hogy szemtanúja voltam egy-egy síléc és cipő eladásának, mely „nem érintett pultot”. Ezen kívül a Szivárvány Áruház Mártírok úti boltjában kiárusításakor 650 Ft-ért árusított JOLLY-FISCHER léc egy hét múlva itt, más boltokhoz hasonlóan, 2800 Ft-ba került. / Még a kiárusítás időtartama alatt. / Am ezek közül egy-kettő bizonyos személyeknek „leértékelődött”, s mint fent „pultérítés nélkül” elhagyta a boltot. / Márkás síléc ez kérem! „Jól van kenyve”! /

A sportpropaganda számára a sífutás nem elsődrendű kérdés. Pedig a kereskedelemmel történő konzultáció nagyban segítene mindkettőnek. Megoldaná a beruházási problémákat, hathatós propagandával biztos piacot adná a kereskedelem kezébe. A legnagyobb segítség az lenne, ha a sportszereknél az árát államilag dotálnák. Az, hogy a dotálás „megéri-e”, nehéz megválaszolni. A sport különleges szerepét tekintve ez még bizonyultabb. Mégis, ebben a környező országok gazdasági elvét tartom követendőnek, amellyel biztosítják a sportszerek viszonylagos alacsony árát.

Mária

disco

szombat

18 - 23

VIII.k. Mária u. 7.
BME
Landler J. koll.

